

som beskytter dem. Jeg tillader mig derfor at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om en saadan Bestemmelse ikke kunde tillades indført i Loven, og om ikke derimod Bestemmelsen om Kreaturens Græsning kunde undgaaes.

L. C. Peteresen: Ogsaa jeg skal tillade mig ved denne Behandling af Sagen at anbefale det foreliggende Lovforslag. Jeg nærer ikke alene det Haab, at Træplantningen vil kunne lykkes, men jeg er fuldkommen overbevist derom, thi der findes alene i Hjørring Amt flere hundrede Tønder Land, som fuldkommen egne sig til Træplantning, endog bedre end de jydste Heder, ja selv bedre end høitliggende gode Jorder. Det er nemlig de lave Jorder, som undertiden ligge i Glader eller Sletninger af flere Sneese Tønder Lands Udstrækning, aldeles sammenhængende og omgivne af 50 til 100 Fod høie Klitbanke. Overfladen er rigtignok Sand, men naar man graver 1 a 2 Fod ned, fremkommer Vand, og der er altsaa en af de første Betingelser tilstede for Træens Ernæring. Længere nede findes gammel Jord, som Sandflugten i Aarhundreder har dækket, og jeg er overbevist om, at ved en fornuftig Fremgangsmaade ville flere Sorter, baade af Poppel- og Bilearter, rød og hvid, El og adskillige Naaletræer fortrinligt kunne drives der. At Ideen om disse Træplantninger ikke er greben ud af Luften, der paa have vi i Hjørring Amt, og navnlig paa Jyllands yderste Spids, ved Skagen, det bedste Beviis. Der findes, som bekjendt, en frodig Skov, naar man der har reist $1\frac{1}{2}$ Miil igjennem lutter Klitter, og man maa undre sig over, at denne Skov er fremstaaet i mindre end et halvt Seculum; men den Mand, som anlagde den, udviste rigtignok ogsaa en sjelden Dygtighed

og Udholdenhed og maatte bestaae en haard Kamp med Fordomme, af hvilken han imidlertid gik seirrig ud, og Skoven staaer nu som et hæderligt Minde om ham. Han blev først, som det almindelig gaaer, latterliggjort, men senere have Mange fulgt hans Exempel, og selv i Skagens aabne By og Gade staae nu Træerne i frodig Væxt. Jeg maa tilstaae, at jeg selv for saa Aar siden ikke havde den bedste Tro til slige Klitbeplantninger, især naar det skulde skee for det Offentliges Regning, thi jeg har havt Leilighed til at see saadanne Plantninger, som næsten vare mislykkede; men jeg har nu tillige seet, at Skylden laa hos Planteuren og Bestyrelsen og ikke i Jordsmonnet. Der er i Hjørring Amt et Par kun 2 a 3 Aar gamle Plantager i Klitterne, hvortil der ved de to foregaaende Aars Finantslove er bevilget Penge; jeg troede derfor, det var min Pligt at staae mig inde Underretning om, hvorledes Fremgangen var med disse Plantager; jeg har bereist dem i Sommer, og jeg kan forsikre, at jeg med Glæde og Forbauselse saa den Fremgang, Træerne der havde gjort, og som langt overgik mine dristigste Forventninger. Planterne ere jo, som sagt, kun 2 a 3 Aar gamle, og man kan altsaa ikke endnu have nogen bestemt Mening om, hvorledes de ville lykkes, naar de komme høiere op, men selv paa de høieste Klitbanke, ganske udsat for Nordens Paavirkning, staaer der baade Gran- og Fyrretræsorter lige saa frodige, som jeg i lige Alder har seet dem i mange af Jyllands bedste østlige Egne. Som den ærede Rigsdragsmand for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppersmann) bemærkede, turde det maaskee være ganske naturligt, at Plantningen i Klitterne lykkes bedre, end man skulde troe, thi man maa huske paa, hvorledes Klitterne dannes.